

ԵԹԷ ԳՏՆԵԻ ՆՈՐ ԱՇԽԱՐՀ ՄԸ...

Կ'ուզէի ապրիլ աշխարհ մը նոր
Աշխարհ մը չ'ֆնաղ եւ փառաւոր:
Հոն ապրէին մայրն ու զաւակ
Հայրն ու որդին համերաշխ
Մամիկ ու թոռ
Պապն ու տղան խանդագին,
Համբերատար, սրտագին:

Զըլլար խոշտանգ, չըլլային
Դաժան դէմքերը մարդոց:
Զըլլար վիշտը, չըլլար բիրտը
Զըլլար մարդը անարդար,
Զըլլար մարդը անողոք:
Զըլլար այրը անձնասէր
Զըլլար կինը պարծենկոտ:

Թող հոն տիրէր
Հըրապոյրը իգական,
Հըրապոյրը զգլխիչ,
Հըրապոյրը բարութեան:
Տիրէր նաեւ ամէն տեղ
Հըրապոյրը առնական
Զօրութիւնը տիրական,
Ներշնչումը՝ վստահութեան:
Թող երգէին միատեղ
Սիրոյ երգը բնութեան
Թող բացուէին հոն վարդեր,
Սիրոյ շինուկ ծորելով
Թող սփռուէր թերթերէն
Սիրոյ բոյրը առ յաւէտ:

Թող ժպտէին ամէնուն
Թող ներէին մէկգմէկ
Այրը, կինը, մայրը մեծ
Թոռնիկներով շրջապատ
Ապրէին թող հոն անվերջ
Սերունդները մէջ առ մէջ:

Սիրող, ներող բազմութիւն,
Ճշմարիտին, բարիին,
Գեղեցիկին հաւատով
Օժտուէին հոգիներ
Համով հոտով ապրէին:

Զարտօնէին ոչ մէկուն
Որ մօտենար, խանգարէր
Անոնց կապը սիրալիր:

Թող կանգնէին բազուկներ
Որպէս պատնէշ այլոց դէմ:
Զըթողէին ներմութեւ
Զարը, յոռին եւ մոլին
Անդորր կեանքը խանգարել:

Ան որ կ'ուզէ հո'ն ապրիլ
Պարտի յարգանք, սէր սորվիլ:
Ապա թէ ոչ այդ «Մէկ»ը
Աշխարհի մէջ տեղ չունի:

Եկէ՛ք մենք ալ ձեռք ձեռքի
Կազմենք համայնք մը մահուր,
Ըլլանք սիրով միշտ անկեղծ
Զար մտքերէն մնանք գերծ:
Սիրենք զիրար կաթոգին,
Մեր կրցածին չափ ուժգին
Ըլլանք անվերջ օգտակար:
Անկեղծ սիրով, գուրգուրանով
Ինչո՞ւ չըլլանք մէկգմէկով:

Բարիք մը որ կ'ընես այսօր
Կը զգաս ինքզինքդ թագաւոր:
Ցաւ, հոգ մէկդի ես այդ օր
Ուրախացուցեր ես դուն
Խնդացուցեր ես մէկը նոր:
Աղքատ, հարուստ մէկ մարդ եմ,
Մարդը լաթով չի չափուիր,
Մարդն հոգիով կը չափուի:

Ո'վ մարդ եթէ դուն դէմս ես
Ինչո՞ւ չըլլամ քու դէմդ ես:
Մէկ մըն ալ քեզի ե՞րբ տեսնեմ,
Թերեւս օր մը նոր աշխարհ մը...
Բայց ո՞ւր, ինչպէ՞ս, չենք գիտեր...
Այսօր հոս ենք, առօրեան կ'ապրինք:
Վա՞ղը... վաղը կ'երթանք անդենական:

ՇՈՒՇԱՆ ԼՕՔՄԱԿԷՕԶԵԱՆ